

Maciej Mickiewicz

Zakład Bioekonomiki Rybactwa, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie

Porównanie średnich cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowanych przez podmioty prowadzące gospodarkę rybacką w obwodach rybackich w 2011 i 2013 roku

Wstęp

Od końca lat dziewięćdziesiątych XX wieku Zakład Bioekonomiki Rybactwa Instytutu Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie prowadzi w cyklu dwuletnim monitoring średnich cen hurtowych ryb towarowych oraz materiału zarybieniowego poszczególnych gatunków i ich najważniejszych sortymentów, stosowanych przez podmioty gospodarcze prowadzące gospodarkę rybacką w obwodach rybackich.

Efektom tych cyklicznych badań były publikacje prezentujące ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane w transakcjach handlowych zawieranych w latach 1998-1999 (Wotos 2001), w roku 2001 (Mickiewicz i Chmielewski 2002), w roku 2003 (Mickiewicz 2003 i 2004), w roku 2005 (Mickiewicz 2005 i 2006), w roku 2007 (Mickiewicz 2007), w roku 2009 (Mickiewicz 2010) oraz w roku 2011 (Mickiewicz 2012).

Publikacje te miały przede wszystkim pomagać podmiotom gospodarczym prowadzącym śródlądową gospodarkę rybacką przy ustalaniu własnych cen. Ponadto ceny te były wykorzystywane przy obliczeniach efektywności ekonomicznej gospodarki rybackiej w opracowaniach naukowych, popularnonaukowych i różnego rodzaju opiniach czy ekspertyzach, a także stanowiły ważną informację dla podmiotów gospodarczych zajmujących się obrotem rybami i materiałem zarybieniowym, czy też dla instytucji administracji państwowej (np. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej) i samorządowej (np. Urzędy Marszałkowskie), nadzorujących gospodarkę rybacką.

Niniejsze opracowanie jest efektem badań cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowanych w roku 2013 przez użytkowników obwodów rybackich, a więc zarówno jezior, jak i – w mniejszym stopniu – rzek oraz zbiorników zaporowych.

Materiały i metody

Informacje na temat hurtowych cen ryb towarowych i najczęściej stosowanych form materiału zarybieniowego stanowiły efekt badań ankietowych przeprowadzonych na przełomie listopada i grudnia 2013 roku w 64 gospodarstwach rybackich – podmiotach uprawnionych do prowadzenia gospodarki rybackiej w obwodach rybackich. Podmioty te użytkowały jeziora, rzeki oraz zbiorniki zaporowe o łącznej powierzchni 291433 ha, co stanowiło blisko 75% powierzchni wód, z których otrzymano kwestionariusze ankietowe RRW-23. Kwestionariusze te dotyczyły m.in. wielkości odłowów i zarybień obwodów rybackich w roku 2012 i służyły badaniom ekonomicznym z zakresu rybactwa śródlądowego przewidzianym w Programie Badań Statystycznych Statystyki Publicznej (Wotos i in. 2014).

Informacje na temat hurtowych cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego z 2011 roku zebrane zostały w 68 gospodarstwach rybackich użytkujących łącznie 299029 ha wód obwodów rybackich (Mickiewicz 2012).

Zarówno ze względu na liczebność analizowanej próby gospodarstw rybackich, jak i łączną powierzchnię wód obwodów rybackich użytkowanych przez te gospodarstwa, dane dotyczące cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego można uznać za w pełni reprezentatywne dla całej polskiej gospodarki rybackiej prowadzonej w obwodach rybackich. Należy przy tym zaznaczyć, iż w kwestionariuszach ankietowych zapytano o ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego gatunków charakterystycznych dla jeziorowej gospodarki rybackiej ze względu na fakt, iż w rzekach i zbiornikach zaporowych praktycznie nie prowadzi się już typowych odłowów gospodarczych.

Przy obliczaniu wartości średnich dzielnikiem była liczba gospodarstw, które stosowały w 2013 roku cenę

danego gatunku i jego sortymentu wielkościowego, odpowiednio ryb towarowych i materiału zarybieniowego. Oszacowano również mierniki charakteryzujące zróżnicowanie tych średnich – odchylenie standardowe (SD) oraz współczynnik zmienności (V%). Zmiany cen w 2013 roku w stosunku do roku 2011 (Mickiewicz 2012) przedstawiono w ujęciu bezwzględny (zł/kg lub zł/tys. szt.) i względnym (%).

Wyniki i dyskusja

Średnie hurtowe ceny ryb towarowych w roku 2013

Średnie hurtowe ceny ryb charakteryzowały się znacznymi wahaniami (tab. 1). Sytuacja ta mogła mieć kilka przyczyn. Część badanych gospodarstw rybackich nie różnicuje cen ryb na detaliczne i hurtowe, lub nie ma ustalonych cen ryb towarowych, ponieważ odławia nieduże ilości ryb przy okazji prowadzenia odłowów kontrolnych czy regulacyjnych (dotyczy to głównie okręgów Polskiego Związku Wędkarskiego). Część gospodarstw działa w rejonach o mniejszej konkurencji ze strony innych producentów danych gatunków/sortymentów ryb, a zatem mogą one ustalać relatywnie wyższe ceny, niż w rejonach, gdzie działa kilka gospodarstw o zbliżonym profilu produkcji. Do wymienionych przyczyn znacznych wahań cen ryb towarowych zaliczyć można też różnice w wielkości połowów poszczególnych gatunków czy sortymentów ryb. Przykładowo, gospodarstwo połowiąca do kilkudziesię-

ciu kilogramów siei rocznie może prowadzić jej sprzedaż po stosunkowo wyższych cenach, niż gospodarstwo łowiące kilka ton siei rocznie. Inną przyczyną mogą być różne regionalne tradycje kulinarne. W regionie, gdzie tradycyjnie stynka słynie ze swoich walorów kulinarnych, warto jest ją poławiać i sprzedawać po wyższej cenie. Ostatnią zmienną wpływającą na ceny ryb mogą być czynniki losowe, klimatyczne, związane z porą roku dokonania odłowu danego gatunku/sortymentu, a zwłaszcza jego jednorazowo odłowionej większej ilości (np. w zimowych odłowach podlodowych czy w jesiennych odłowach regulacyjnych).

Liczba gospodarstw, które podały cenę danego gatunku/sortymentu (tab. 1), może stanowić pośredni miernik intensywności gospodarowania różnymi gatunkami/sortymentami ryb. Oczywiście jest, że gospodarstwo nie połowiąca stynki czy suma, lub traktujące jako przyłów sieję czy węgorza, nie będzie ustalać ceny na te gatunki, a zatem nie jest w stanie podać jej w kwestionariuszu ankietowym.

Wartości odchylenia standardowego (SD) oraz współczynnika zmienności (V%) w większości przypadków cen były niewielkie (tab. 1). Ich większe wartości oznaczają dużą różnorodność cen stosowanych dla tego samego gatunku i/lub sortymentu przez różne gospodarstwa rybackie.

Porównanie średnich hurtowych cen ryb towarowych z 2013 roku, z wynikami badań z 2011 roku (Mickiewicz 2012), wskazuje na wzrost cen niemal wszystkich analizowanych gatunków i sortymentów ryb (tab. 2). Wyjątek stanowiły leszcz i płoć sortymentu M, ale spadek ich cen był niemal niezauważalny.

TABELA 1

Średnie ceny hurtowe ryb towarowych, stosowane w 2013 roku, według informacji podanych w kwestionariuszach ankietowych otrzymanych od 64 gospodarstw rybackich

Gatunek /sortyment	Średnia cena hurtowa (zł/kg)	Zakres cen od-do (zł/kg)	SD	V%	Liczba gospodarstw, które podały cenę danego gatunku / sortymentu (n)
węgorz	61,16	38,00-90,00	10,89	17,81	49
sieja	15,53	10,50-21,00	3,02	19,42	24
sielawa	15,24	11,00-20,00	2,75	18,04	36
stynka	7,50	4,00-10,00	2,52	33,56	4
sandacz	20,62	14,00-35,00	3,60	17,47	46
sum	15,66	9,50-25,00	3,99	25,50	28
szczupak	12,13	8,50-30,00	3,05	25,14	53
lin	11,63	7,50-16,00	1,93	16,56	52
karaś	5,28	2,00-8,00	1,13	21,49	50
okoń DS	9,53	4,00-23,00	3,32	34,81	49
okoń M	5,92	2,00-14,80	3,32	56,08	40
leszcz D	4,75	2,00-7,15	1,37	28,87	52
leszcz S	3,02	1,00-6,00	1,32	43,83	48
leszcz M	1,61	0,50-4,00	0,75	46,83	40
krąp	1,57	0,50-5,00	1,05	67,02	36
płoć S	3,33	1,00-6,00	1,19	35,89	48
płoć M	2,12	1,00-5,00	0,85	39,98	45
karp	10,55	6,00-15,00	2,09	19,85	41
drobnica nietowarowa	1,50	0,36-5,30	1,37	91,11	14

TABELA 2

Wahania średnich cen hurtowych ryb towarowych
w latach 2011- 2013 (cena z 2011 roku = 100%)

Gatunek /sortyment	Wzrost / spadek (zł/kg)	Wzrost / spadek (%)
węgorz	18,94	44,87
sieja	0,40	2,63
sielawa	0,81	5,61
stynka	0,60	8,62
sandacz	1,09	5,59
sum	0,26	1,66
szczupak	0,28	2,32
lin	0,22	1,90
karaś	0,01	0,28
okoń DS	1,30	15,78
okoń M	0,89	17,78
leszcz D	0,13	2,89
leszcz S	0,13	4,55
leszcz M	- 0,07	- 4,37
krąp	0,31	24,89
pioł S	0,04	1,11
pioł M	- 0,06	- 2,65
karp	0,63	6,40
drobnica nietowarowa	0,27	21,67

Najbardziej, bo aż o blisko 45% wzrosła cena węgorza. Ponadto o ponad 20% wzrosły ceny krąpia i drobnicy nietowarowej. Wzrosty powyżej 10% odnotowano w przypadku

okonia, zarówno sortymentu DS, jak i M. Spadek cen leszcza i płoć M nie przekroczył 5%.

Przytoczone fakty nie potwierdzają tezy, że ryby należą do stosunkowo wolno drożących grup żywności, zwłaszcza w stosunku do cen ogółem żywności, nabiału, artykułów i usług konsumpcyjnych, czy wynagrodzeń w sektorze przedsiębiorstw (Seremak-Bulge i in. 2008). Dobitym przykładem była tu cena węgorza, która wzrosła od roku 2011 o blisko 45%. Biorąc pod uwagę realny indeks zmian cen ryb i ich przetworów w latach 1991-2008, jedynie mięso i jego przetwory oraz drób realnie staniały bardziej niż ryby (*op. cit.*). Pamiętać przy tym należy o dużej dysproporcji cen zbytu (hurtowych) oraz cen detalicznych ryb. W latach 2000-2008 hurtowe ceny zbytu ryb nominalnie wzrosły o 7,7%, podczas gdy ceny detaliczne o 30,7% (*op. cit.*).

Średnie ceny materiału zarybieniowego w 2013 roku

Średnie ceny materiału zarybieniowego charakteryzował szeroki zakres. Były one jeszcze bardziej zróżnicowane niż ceny ryb towarowych (tab. 3).

Podobnie jak w przypadku cen ryb towarowych, sytuacja ta może mieć kilka przyczyn. Pierwszą i zapewne najważniejszą z nich jest fakt, że respondenci podawali

TABELA 3

Średnie ceny najpopularniejszych form materiału zarybieniowego w 2013 roku, na podstawie informacji podanych w kwestionariuszach ankietowych z 64 gospodarstw rybackich

Gatunek i forma materiału zarybieniowego	Średnia cena (zł/tys. szt.) lub (zł/kg)	Zakres cen od - do (zł/tys. szt.) lub (zł/kg)	SD	V%	Liczba gospodarstw, które podały cenę danego gatunku i formy materiału zarybieniowego (n)
węgorz podchowany	218,11 zł/kg	70,00-500,00 zł/kg	98,85	45,32	52
sielawa wylęg	4,38 zł/tys. szt.	3,00-5,00 zł/tys. szt.	0,54	12,30	32
sielawa narybek letni	19,31 zł/tys. szt.	5,25-34,00 zł/tys. szt.	14,78	76,75	5
sieja wylęg	22,69 zł/tys. szt.	10,00-70,00 zł/tys. szt.	17,52	77,23	15
sieja narybek letni	414,64 zł/tys. szt.	200,00-500,00 zł/tys. szt.	109,06	26,30	13
sieja narybek jesienny	103,34 zł/kg	32,00-200,00 zł/kg	51,89	50,21	13
szczupak wylęg	22,10 zł/tys. szt.	10,00-40,00 zł/tys. szt.	9,42	42,64	38
szczupak narybek letni	113,77 zł/tys. szt.	80,00-320,00 zł/tys. szt.	53,29	46,85	25
szczupak narybek jesienny	23,73 zł/kg	16,00-36,00 zł/kg	4,06	17,11	38
szczupak "inne" ¹	20,06 zł/kg	12,50-28,00 zł/kg	5,05	25,15	8
szczupak tarlak	13,94 zł/kg	11,00-20,00 zł/kg	2,81	20,15	8
sandacz narybek letni	109,15 zł/tys. szt.	63,00-210,00 zł/tys. szt.	32,83	30,08	40
sandacz narybek jesienny	36,05 zł/kg	25,00-50,00 zł/kg	6,95	19,27	28
sandacz "inne" ¹	33,75 zł/kg	25,00-45,00 zł/kg	10,31	30,54	4
sum narybek letni	392,00 zł/tys. szt.	250,00-500,00 zł/tys. szt.	112,12	28,60	5
sum narybek jesienny	47,65 zł/kg	18,00-130,00 zł/kg	32,09	67,35	10
sum narybek 1+	31,67 zł/kg	30,00-35,00 zł/kg	2,89	9,12	3
sum kroczek	19,81 zł/kg	15,00-26,25 zł/kg	3,17	16,00	17
lin narybek jesienny	17,33 zł/kg	12,00-26,00 zł/kg	4,00	23,10	10
lin kroczek	15,13 zł/kg	12,00-25,00 zł/kg	2,69	17,77	44
karaś narybek jesienny	9,11 zł/kg	2,00-15,00 zł/kg	4,17	45,81	12
karaś narybek 1+	11,70 zł/kg	9,00-15,00 zł/kg	3,06	26,19	3
karaś kroczek	9,87 zł/kg	4,00-13,60 zł/kg	2,75	27,81	29
karp narybek letni	66,16 zł/tys. szt.	25,00-100,00 zł/tys. szt.	32,14	48,58	4
karp narybek jesienny	13,49 zł/kg	10,00-18,00 zł/kg	2,58	19,12	8
karp narybek 1+	14,19 zł/kg	12,00-18,00 zł/kg	2,78	19,57	8
karp kroczek	11,89 zł/kg	9,50-15,00 zł/kg	1,72	14,49	40
karp starsze formy	12,22 zł/kg	10,00-20,00 zł/kg	3,03	24,81	9

¹ narybek starszy niż narybek jesienny (1+ i 2+)

w ankietach zarówno ceny, za jakie zakupili daną formę materiału zarybieniowego, ceny, jakie stosują sprzedając materiał zarybieniowy, jak i ceny określone na podstawie przyjmowanych, orientacyjnych kosztów wyprodukowania danego materiału. Już tylko w związku z tym podanych w tabeli 3 średnich cen materiału zarybieniowego nie można przyjmować jako średnich cen obowiązujących w gospodarce zarybieniowej, a raczej należy je traktować jako ceny orientacyjne. Określają one w przybliżeniu rząd wielkości ceny danej formy materiału zarybieniowego. Na różnice w cenach w obrębie danej formy materiału zarybieniowego wpływają również regionalne różnice w podaży i popycie na dany materiał, a także różnice w jakości tego samego materiału produkowanego przez różnych producentów i w różnych warunkach klimatycznych, czy też, jak w wypadku węgorza zarybieniowego, różnego pod względem klasy wielkości narybku wprowadzanego na rynek polski przez importerów.

Miary statystyczne dyspersji średnich cen materiału zarybieniowego stosowanych w roku 2013 – odchylenie standardowe oraz współczynnik zmienności, w przypadku wielu cen miały większe wartości, a to oznacza większą różnorodność cen stosowanych dla tego samego rodzaju materiału zarybieniowego.

Liczba ankietowanych gospodarstw, które podały cenę danego gatunku i formy materiału zarybieniowego (tab. 3), wskazuje pośrednio, jak często stosowane są poszczególne formy materiału zarybieniowego, a także jaką daną formą materiału ma rangę w gospodarce zarybieniowej.

Porównanie średnich cen materiału zarybieniowego poszczególnych gatunków ryb w latach 2013 i 2011 (Mickiewicz 2012) (tab. 4), wskazuje, że nie można jednoznacznie, tak jak w przypadku cen ryb towarowych, wskazać na tendencje wzrostowe. Raczej można mówić o większej rozpiętości wzrostów i spadków cen materiału zarybieniowego w stosunku do cen ryb towarowych.

Spośród 28 zbadanych cen form materiału zarybieniowego, w roku 2013 wzrosły ceny 21 form, obniżyły się zaś ceny 7 form w stosunku do roku 2011.

Jeśli chodzi o najważniejsze, czyli najczęściej stosowane, formy materiału zarybieniowego i najważniejsze gatunki w gospodarce zarybieniowej prowadzonej w obwodach rybackich (głównie w jeziorach), takie jak węgorz podchowany, wylęg sielawy, wylęg i narybek jesienny szczupaka, narybek letni i jesienny sandacza, narybek i kroczek lina, karasia i karpia, trudno wskazać znaczące różnice na przestrzeni dwóch lat. Z wyjątkiem narybku jesiennego karasia i karpia (odpowiednio wzrost ceny o blisko 14% i spadek o blisko 12%) nie przekroczyły one na przestrzeni dwóch lat 10%, przy czym większość z tych różnic (8) oznacza wzrost ceny, a jeśli nastąpił jej spadek (2), to maksymalnie na poziomie 3%.

TABELA 4

Wahania średnich cen różnych form materiału zarybieniowego poszczególnych gatunków ryb w latach 2013 i 2011 (cena z roku 2011 = 100%)

Gatunek i forma materiału zarybieniowego	Wzrost / spadek (zł/tys. szt.) lub (zł/kg)	Wzrost / spadek (%)
węgorz podchowany	- 6,18	- 2,76
sielawa wylęg	- 0,08	- 1,88
sielawa narybek letni	- 16,48	- 46,05
sieja wylęg	- 0,41	- 1,79
sieja narybek letni	4,31	1,05
sieja narybek jesienny	- 62,46	- 37,54
szczupak wylęg	0,47	2,17
szczupak narybek letni	12,15	11,96
szczupak narybek jesienny	1,57	7,10
szczupak "inne" ¹	5,36	36,48
szczupak tarlak	1,60	13,01
sandacz narybek letni	8,73	8,69
sandacz narybek jesienny	0,22	0,62
sandacz "inne" ¹	4,75	16,38
sum narybek letni	162,00	70,43
sum narybek jesienny	57,05	142,27
sum narybek 1+	5,00	18,75
sum kroczek	0,87	4,60
lin narybek jesienny	1,06	6,50
lin kroczek	0,46	3,16
karas narybek jesienny	1,11	13,89
karas narybek 1+	3,63	45,23
karas kroczek	0,40	4,25
karp narybek letni	2,58	4,05
karp narybek jesienny	- 1,81	- 11,85
karp narybek 1+	- 0,50	- 3,40
karp kroczek	0,06	0,49
karp starsze formy	1,06	9,45

¹ narybek starszy niż narybek jesienny (1+ i 2+)

Analizując zmiany i porównując ceny materiału zarybieniowego z lat 2011-2013 pamiętać należy o uwarunkowaniach rynkowych. Podaż i popyt na tak specyficzny towar, jakim jest materiał zarybieniowy, zależne są od bardzo wielu czynników. Poczynając od losowych, jak warunki pogodowe panujące w danym miejscu i czasie (co ma wpływ na przebieg tarła i wzrost wylęgu do narybku w warunkach naturalnych), poprzez jakość i rodzaj zaplecza podchowowo-wylęgarniczego (co wpływa na ilość i jakość pozyskanej ikry, wylęgu i narybku), aż do regulacji prawnych dotyczących gospodarki zarybieniowej w obwodach rybackich.

Podziękowania

Pragniemy serdecznie podziękować naszym respondentom za życzliwość i okazaną pomoc w badaniach cen ryb i materiału zarybieniowego, jednocześnie licząc na współpracę w nadchodzących latach, co umożliwi dalsze prowadzenie monitoringu cen ryb i materiału zarybienio-

wego – jak mamy nadzieję – z korzyścią dla wszystkich zainteresowanych gospodarką rybacką.

Literatura

- Draskiewicz-Mioduszevska H., Wołos A., Mickiewicz M. 2014 – Gospodarka rybacka w śródlądowych wodach płynących w 2012 roku. Cz. 1. Uprawnieni do rybactwa, obwody rybackie, połowy gospodarcze i zatrudnienie – Komun. Ryb. 1: 27-33.
- Mickiewicz M. 2003 – Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego w jeziorowych gospodarstwach rybackich w latach 2001 i 2003 – Komun. Ryb. 6: 7-9.
- Mickiewicz M. 2004 – Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego w jeziorowych gospodarstwach rybackich w 2003 roku – W: Stan rybactwa jeziorowego w 2003 roku (Red.) A. Wołos, Wyd. IRS Olsztyn: 63-68.
- Mickiewicz M. 2005 – Średnie ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane w jeziorowych gospodarstwach rybackich w 2005 roku – Komun. Ryb. 6: 4-6.
- Mickiewicz M. 2006 – Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego w jeziorowych gospodarstwach rybackich w 2005 roku – W: Rybactwo, wędkarstwo, ekorozwój (Red.) A. Wołos, Wyd. IRS Olsztyn: 173-178.
- Mickiewicz M. 2007 – Średnie ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane w jeziorowych gospodarstwach rybackich w 2007 roku – Komun. Ryb. 6: 27-30.
- Mickiewicz M. 2010 – Średnie ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowane przez podmioty prowadzące gospodarkę rybacką w obwodach rybackich w 2009 roku – Komun. Ryb. 1: 12-17.
- Mickiewicz M. 2012 – Porównanie średnich cen ryb towarowych i materiału zarybieniowego stosowanych przez podmioty prowadzące gospodarkę rybacką w obwodach rybackich w 2009 i 2011 roku – Komun. Ryb. 1: 2-6.
- Mickiewicz M., Chmielewski H. 2002 – Ceny ryb towarowych i materiału zarybieniowego w jeziorowych gospodarstwach rybackich – W: Stan rybactwa jeziorowego w 2001 roku (Red.) A. Wołos, Wyd. IRS Olsztyn: 55-59.
- Seremak-Bulge J., Pieńkowska B., Kuzebski E. 2008 – Zmiana ekonomicznych warunków funkcjonowania sektora rybnego – W: Rozwój rynku ryb i zmiany jego funkcjonowania w latach 1990-2007. Warszawa 97: 9-26.
- Wołos A. (Red.) 2001 – Wybrane aspekty gospodarki rybacko-wędkarskiej w warunkach procesu eutrofizacji – Wyd. IRS Olsztyn: 64.

Przyjęto po recenzji 7.04.2014 r.

COMPARISON OF MEAN PRICES OF COMMERCIAL FISH AND STOCKING MATERIAL USED BY FISHERIES ENTERPRISES IN FISHERIES ZONES IN 2011 AND 2013

Maciej Mickiewicz

ABSTRACT. This paper presents the mean wholesale prices of commercial fish and the mean prices of stocking material used in 2013 by fisheries enterprises operating in fisheries zone waters, including lakes, rivers, and dam reservoirs. The prices were calculated based on survey data obtained from 64 enterprises utilizing a combined total of more than 291,000 ha of waters that comprise fisheries zones. These were then compared to the mean prices of commercial fish and stocking material from 2011. The comparative analysis of prices from two years (2011 i 2013) indicated that increases in them for most commercial fish did not exceed 20%; only in the case of three species/assortments did prices increase more than 20%, while for two assortments they were close to 20%. The highest price increase was noted for eel (45%). In comparison to prices from 2011, among the 28 forms of stocking material analyzed, the prices of 21 increased in 2013, while those of seven decreased.

Keywords: commercial fish prices, stocking material prices, management in fisheries zones